

“मीठे बच्चे- तिमी मरेपछि दुनियाँ मरेजस्तै हुन्छ। बाबाको बन्नु अर्थात् देह-अभिमान टुट्नु, एक बाबा सिवाय अरु केही पनि याद नआओस्।”

प्रश्न:- अन्तिम समयलाई समीप देखेर पनि कुनचाहिँ स्लोगन सदा याद राख्नु छ?

उत्तर:- “कसैको माटोमा दबिनेछ, कसैको राजाले खानेछ...”- यो स्लोगन सदा याद राख किनकि अब दुःखका पहाड गिर्नेछन्, सबैको मृत्यु हुनु छ। तिमी बच्चाहरू त अहिले बाबामा पूरा बलि चढ्छौ, तिमी सबैथोक सफल भइरहेको छ। तिमी एक जन्म बलि चढ्छौ, बाबा २१ जन्मको लागि बलिहार जानुहुन्छ। २१ जन्म तिमीलाई लौकिक माता-पिताको वर्साको आवश्यकता पर्दैन। द्वापर देखि फेरि जस्तो कर्म त्यस्तै फल मिल्छ।

गीत:- मै एक नन्हा सा बच्चा हुँ...

ओम् शान्ति। यो त मनुष्यमात्रले जान्दछन्- उच्चभन्दा उच्च भगवान् हुनुहुन्छ। भगवानलाई सदैव परमपिता परमात्मा भनिन्छ र उहाँको नाम पनि उच्च छ अनि ठाउँ पनि उच्च छ। सबैभन्दा उच्च मूल वतनमा रहनुहुन्छ। अब, जब गड फादर भनिन्छ भने अवश्य पनि बच्चा नै त ठहरिए। यस्तो त भन्न सक्दैनन्- हामी फादर हौं। सर्वव्यापी भने पछि त सबै फादर हुन पुगे। उहाँलाई त सदैव परभन्दा पर परमधाममा रहनेवाला परमपिता परमात्मा भनिन्छ। श्रेष्ठभन्दा श्रेष्ठ भगवत्, त्यसैले सबै भक्तले उहाँलाई याद गर्छन्। भन्दछन् पनि- भक्तहरूलाई भक्तिको फल दिन भगवानलाई नै यहाँ आउनु पर्छ। उहाँ बाबा स्वर्गका रचयिता हुनुहुन्छ। रचयिताले अवश्य नयाँ दुनियाँ नै रच्नुहुन्छ। अब उहाँ कहाँ आउनुहुन्छ? पतित दुनियाँमा कि पावन दुनियाँमा? हेर, यो राम्ररी धारणा गर्नु पर्ने कुरा छ। तिमीहरू कुनै साना छैनौ। शरीरका अङ्ग त ठूला छन् नि। तिमीलाई थाहा छ- सबैले बाबालाई याद गर्छन्, सम्झन्छन्- यहाँ दुःख छ। हामीलाई यस्तो ठाउँमा लिएर जानुहोस्, जहाँ सुख-शान्ति होस्। ड्रामा अनुसार बाबालाई आउनु नै छ। बनी बनाइ बन रही..... यसमा कुनै फरक हुनसक्दैन। विश्वको इतिहास-भूगोलले चक्कर लगाइरहन्छ। ४ युग फेरिइरहन्छन्। कलियुगपछि संगमयुग हुन्छ, कलियुग र सत्ययुगका बीचको यो कल्याणकारी धर्माऊ युग। यो हो पुरुषोत्तम युग अर्थात् उत्तमभन्दा उत्तम, मर्यादा पुरुषोत्तम बन्ने युग। यो युगजस्तो उत्तम युग कुनै हुँदैन। सत्ययुग-त्रेताको संगमयुग कुनै उच्च युग होइन। त्यसमा त दुई कला सुख कम हुन्छ। यो संगमयुगको नै महिमा हो। तिमीलाई थाहा छ बाबा त श्रेष्ठभन्दा श्रेष्ठ हुनुहुन्छ। यस्तो होइन- उहाँ सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। बच्चाहरूले कति भूल गर्छन्, तर ड्रामा अनुसार भूल पनि हुनु नै छ। फेरि म आएर अभूल बनाउँछु। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीहरू मलाई उच्चभन्दा उच्च भगवत् भन्दछौ, म फेरि तिमी बच्चाहरूलाई आफूभन्दा पनि उच्च बनाउँछु, त्यसैले भक्तले याद गर्छन्। तर सर्वव्यापी भनेर माटोमा मिलाइदिएका छन्। त्यसैले आफै पनि यस्ता कंगाल दुःखी भएका छन्। सृष्टि सुखधाम थियो। अहिले दुःखधाम छ। अब बाबा भन्नुहुन्छ- म तिमीहरूलाई आफूभन्दा पनि उच्च बनाउँछु। म त परमधाम ब्रह्माण्डमा रहन्छु। तिमी पनि वहाँ रहन्छौ फेरि यहाँ पार्ट बजाउन आउँछौ। जान्दछौ- ब्राह्मण सबै भन्दा उच्च चोटी हो। त्यसैले उच्चभन्दा उच्च शिवबाबाको निशानी के राखिन्छ? उहाँ त एक तारा हुनुहुन्छ। जस्तो आत्मा त्यस्तै परमात्मा। चम्किन्छ भृकुटीको बीचमा अजिब सितारा। आत्माको रूप नै स्टार हो। यो बनिबनाऊ ड्रामा हो। यसमा सबै

२०७५ श्रावण ५ शनिबार २१-०७-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
आत्माहरू ब्रह्माण्ड, निराकारी वृक्षमा हुन्छन्, जसलाई निर्वाणधाम भनिन्छ। आत्माहरू निराकारी दुनियाँ
स्वीटहोमबाट आउँछन्। अहिले त दुःखधाम छ। कति विभाजन छ! सत्ययुगमा कुनै विभाजन थिएन।
भारतवर्ष नै उच्च खण्ड थियो। बाबालाई सत्य (ट्रुथ) भनिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म सत्यखण्ड स्थापना गर्न
आउँछु त्यसैले अवश्य नयाँ दुनियाँ स्थापना गरेर, पुरानो दुनियाँलाई मेटाउनु त पन्यो नि। अब त दुःखका
पहाड गिर्नेवाला छन्। किनकी दबी रहेगी धुल में... उनीहरूले पनि सम्झन्छन्— हामी जो बम्बहरू बनाएर
आपसमा आँखा देखाउँछौं, अन्त्यमा खत्तम त अवश्य हुनु छ। तर थाहा छैन, प्रेरक को हो जसले यस्तो
चीज बनाउन प्रेरणा दिइरहेको छ। गीतामा पनि छ— पेटबाट मूसल निस्कियो। यी सबै हुन् बुद्धिका कुरा।
आफ्नो राष्ट्रको विनाश गर्न बम्बहरू निकाल्छन्। यादव, कौरव र पाण्डव तीन सेनाहरू छन्। यादव-कौरव
लडाइँ गरेर खत्तम भए। बाँकी कौरव-पाण्डवको कुनै लडाइँ हुँदैन। तिप्रो कोही सँग युद्ध हुँदैन। तिमी
योगबलवाला राजऋषिहरू हौ। संन्यासी हठयोग ऋषिहरू हुन्। उनी शंकराचार्य, यहाँ शिवाचार्य। कृष्ण
आचार्य भनिदैन। उनी ज्ञान लिइरहेका छन्, फेरि उही श्रीकृष्ण बन्नको लागि। यो राजधानी स्थापना
भइरहेको छ। तिमी पतित काँडाबाट दैवी फूल बनिरहेका छौ।

गीतमा पनि सुन्यौ— आउनुहोस्, अजामिल जस्ता पापीहरूको उद्धार गर्नुहोस्। गायन पनि गरिन्छ— पतित
पावन, उहाँ नै सतगुरु हुनुहुन्छ। जसले तिमीलाई नरबाट नारायण, राजाहरूको राजा बनाउनुहुन्छ। यो हो
लक्ष्य उद्देश्य। यो पाठशाला हो। यसमा हामी नरबाट नारायण, नारीबाट लक्ष्मी बन्छौं। यसमा अन्धश्रद्धाको
कुरा छैन। स्कूलहरूमा त लक्ष्य हुन्छ नि। तिमी बेहदको वर्सा लिन बाबाको पासमा आएका छौ। वहाँको
वर्सा यहाँ लिनु पर्छ। त्यो हो नै सुखधाम। यो हो दुःखधाम। गीतमा सुन्यौ— मैँ छोटा-सा बच्चा हुँ...।
तिमीहरू त बच्चा हौ नि। कोही २५ वर्षका, कोही २० वर्षका। बाबा भन्नुहुन्छ— एक दिनको बच्चाले पनि
वर्सा लिन सक्छ। बेहदका बाबा फेरि सृष्टिलाई हीराजस्तो बनाउन आउनु भएको छ। सत्ययुगमा कति हीरा-
जुहारतका महल थिए! कुरै छोड! फेरि जब भक्तिमार्ग सुरु हुन्छ तब पतित राजाहरू बसेर सोमनाथ जस्तो
मन्दिर बनाउँछन्। राजाहरूको पासमा मन्दिर हुन्छन्। आजकल त धेरै नै मन्दिर बनाइरहन्छन्। सबैभन्दा
मुख्य मन्दिर कसले बनाएको होला! जो पूज्यबाट पुजारी बन्छन्, अवश्य उनीहरूले नै बनाएको हुनु पर्छ।
तपाईँ नै पूज्य तपाईँ नै पुजारी— यो महिमा परमपिता परमात्माको होइन। उहाँको महिमा त सबैभन्दा भिन्न
छ। हर एक मनुष्यको महिमा अलग हुन्छ। उच्चभन्दा उच्च महिमा बाबाको छ, जसबाट तिमी २१ जन्मको
वर्सा पाउँछौ। फेरि तिमी द्वापर देखि लौकिक बाबाको बच्चा बनेर जस्तो-जस्तो कर्म गछौँ त्यस्तै जन्म
लिन्छौ। धन दान गर्नाले एक जन्म अल्पकाल सुखको वर्सा मिल्छ। राजाहरू पनि त रोगी बन्छन् नि।
स्वर्गमा तिमीहरू रोगी बन्दैनौ। तिप्रो सरदर आयु १५० वर्ष रहन्छ। कति स्वस्थ रहन्छौ। बिमारी, दुःख
आदिको नाम हुँदैन। शिवबाबा बच्चाहरूको लागि सौगात लिएर आउनुहुन्छ। यसलाई हत्केलामा स्वर्ग
भनिन्छ। पुरुषार्थ गर्नु पर्छ, चाहे सूर्यवंशी बन, चाहे चन्द्रवंशी बन, चाहे धनवान् प्रजा। एम अब्जेक्ट त छ—
कृष्णजस्तै बन्नु। बाँकी कृष्ण वाच त कहिल्यै भएको छैन। यो हो भगवानुवाच। सम्झाइन्छ— यो रुद्र ज्ञान
यज्ञ हो। राजस्व अर्थात् स्वराज्य प्राप्त गर्नको लागि। शास्त्रहरूमा त धेरै कहानी लेखिदिएका छन्। बाबामा
बलि चढ्नाले बाबा फेरि २१ जन्म बलि चढ्नुहुन्छ। बाबा तिमी बच्चाहरूलाई श्रेष्ठभन्दा श्रेष्ठ बनाउनुहुन्छ।

२०७५ श्रावण ५ शनिबार २१-०७-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
ब्रह्माण्डमा रहनेवाला, ब्रह्माण्डको मालिक ठहरियौ नि। फेरि तिमी विश्वको मालिक बन्छौ, म विश्वको
मालिक बन्दिनै। तिमीलाई बनाउनको लागि आउँछु।

तिमी भन्दछौ पनि— पतित-पावन आउनुहोस्, आएर पावन बनाउनुहोस्। त्यसैले कसरी सर्वव्यापी
ठहरिनुभयो? सद्गति दाता पतित-पावन त एक बाबा नै हुनुहुन्छ। यस समय सबै तमोप्रधान बनेका छन्।
सतो-रजो-तमोबाट सबै पास हुनु नै छ। हर चीज पहिले सतोप्रधान हुन्छ फेरि तमोप्रधान बन्छ। सत्ययुगमा
पनि देवी-देवताहरू सतोप्रधान, त्रेतामा सतो रामराज्य क्षत्रिय, फेरि रजोमा वैश्य, तमोमा शूद्र वर्ण पनि छन्
नि। विराट् रूपमा देवता, क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र देखाउँछन्। बाबा र ब्राह्मणलाई लोप गरिदिन्छन्। तिमी
ब्राह्मण, देवताहरूभन्दा पनि उच्च हौ किनकि तिमी अहिले उच्च सेवा गर्छौ। तिमी श्रीमत्तमा छौ। श्रेष्ठभन्दा
श्रेष्ठ, उच्चभन्दा उच्च भगवानको मत मिल्छ, जसबाट तिमी पनि श्री श्री शिवबाबाद्वारा श्री लक्ष्मी-नारायण
बन्छौ। फेरि मायाको प्रवेशता भएपछि तिमी आसुरी बन्छौ। कल्प-कल्प बाबा आएर यसरी सम्झाउनुहुन्छ।
बाबाले मनुष्यबाट देवता बनाउन ज्ञानको कलश तिमी माताहरूमाथि राख्नु भएको छ। संन्यासीले त
माताहरूलाई नर्कको द्वार सम्झन्छन्, निन्दा गर्छन् फेरि आएर तिनै माताहरू सँग भिक्षा माग्छन्, फेरि कर्जा
चढ्छ त्यसैले पुनर्जन्म पनि गृहस्थीहरूको पासमा लिएर फेरि संन्यास गर्छन्। पुनर्जन्म नलिने हो भने त फेरि
यति धेरै संन्यासी कहाँबाट आउँथे?

सृष्टि पवित्र थियो, सम्पूर्ण निर्विकारी दुनियाँ भनिन्थ्यो। वास्तवमा देवताहरूको अगाडि महिमा गाउँछन्—
तपाईं सर्वगुण सम्पन्न... फेरि आफूलाई भन्छन्— म निरगुणमा कुनै गुण छैन। सर्वगुण सम्पन्न— यो
शिवबाबाको महिमा होइन, यो देवताहरूको महिमा हो। तर पूरा ज्ञान नभएको कारण राम-सीताका अगाडि
पनि यो महिमा गर्छन्। शिवजयन्ती मनाउँछन् तर केही पनि बुझ्दैनन्। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— अब तिमी
ज्ञानको तेस्रो नेत्र खुल्दछ। देवताहरूको तेस्रो नेत्र हुँदैन। चित्रहरूमा देवतालाई देखाउँछन् तर वास्तवमा
तिमी हो। तर तेस्रो नेत्र खुल्छ फेरि बन्द पनि हुन पुग्छ। आश्चर्यवत् सुनन्ती, पश्यन्ति, अरूलाई सुनावन्ति
फेरि पनि भागन्ति हुन्छन्। बहुत राम्रा-राम्रा बच्चाहरू माया सँग हाँछन्। ५ विकारमाथि विजय प्राप्त
गराउन बाबा युद्ध गराउनुहुन्छ। बाँकी अरू त युद्ध छैनन्। तिमी अहिले ब्रह्मा वंशी हौ, फेरि देवता बन्छौ।
अहिले शूद्रबाट ब्राह्मण वर्णमा आएका छौ। यस समय सृष्टिको पूरा चक्र बुद्धिमा छ। नाटक पूरा हुन्छ।
लिएर ज्ञानको लागि बाबा आउनु भएको छ। मायाले सबैलाई पतित बनाएको छ। अब बाबा भन्नुहुन्छ—
योग अग्निबाट तिमी विकर्माजित बन, यसमा मेहनत छ। अरू केही गर्नु छैन, बाबालाई याद गर्नु छ। बाबा
हामी हजुरका थियौं। हजुरले हामीलाई फेरि सत्ययुगमा पठाउनुभयो, पुनर्जन्म सत्ययुगमा लिइरह्यौं। त्रेतामा
आयौं पुनर्जन्म त्रेतामा लियौं। यिनलाई पनि बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी आफ्नो जन्मलाई जान्दैनौ, म बताउँछु।
मनुष्यले ८४ जन्म कसरी लिन्छन्? ८४ लाखको त कुरै हुन सक्दैन। कल्पको आयु नै ५ हजार वर्ष छ। यी
शास्त्रहरूले तिमीलाई घोर निद्रामा सुताइदिएका छन्। अहिले बाबाले तिमीलाई जगाउनु भएको छ। तिमी
जागेर बाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौ। तिमीहरू साना बच्चा हौ, कोही ३ महिनाका, कोही ४ महिनाका।
तिमी ईश्वरका बन्छौ भने तिमी मरेपछि दुनियाँ मरे जत्तिकै हुन्छ। बाबाको बनेपछि देह अभिमान टुट्छ।
बाबा भन्नुहुन्छ— शरीरमा रहँदा-रहँदै, गृहस्थ व्यवहारमा रहँदा-रहँदै कमल फूल समान रहनु छ। सत्ययुगमा

२०७५ श्रावण ५ शनिबार २१-०७-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
तिमी पवित्र सम्बन्धमा थियौ। अहिले अपवित्र गृहस्थ धर्मवाला बनेका छौ। तिमी देवी-देवता धर्मवालाले
नै ८४ जन्म लिन्छौ। भक्ति पनि तिमीले सुरु गछौ। तिमी पूज्यबाट पुजारी बन्छौ। पहिले तिमीहरूले
अव्यभिचारी भक्ति गन्यौ, अहिले भक्ति पनि व्यभिचारी बनेको छ। फेरि तिमीलाई बाबाबाट वर्सा मिल्छ।
बाबालाई पनि संगमयुगमा नै आउनु पर्ने हुन्छ। युगे-युगे भन्नु भन्दा जम्मा ४ युग भन न। फेरि २४ अवतार-
कच्छ-मच्छ अवतार कसरी हुन सक्छन्? परमात्मा एक हुनुहुन्छ, रचयिता पनि एक हुनुहुन्छ भने उहाँको
रचना पनि एक छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको
रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) स्वराज्यको लागि बाबामा बलि चढ्नु छ। लक्ष्य उद्देश्य सदा सामुन्ने राख्नु छ। पुरुषार्थ गरेर
सूर्यवंशी बन्नु छ।
- २) बाबाबाट जो ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिलेको छ, त्यो सदा खुल्ला रहोस्। माया प्रवेश नहोस्-
यसको पूरा ध्यान राख्नु छ। योग अग्निद्वारा विकर्माजित बन्नु छ।

वरदान:- संकल्प शक्तिद्वारा हर कार्यमा सफलताको सिद्धि प्राप्त गर्ने सफलतामूर्त भव

संकल्प शक्तिद्वारा धेरै कार्य सहज सफल हुन सक्ने सिद्धिको अनुभव हुन्छ। जसरी स्थूल
आकाशमा भिन्न भिन्न तारा देख्छौ, त्यस्तै विश्व आकाशमा चारैतिर सफलताका चम्किला
तारा तब देखिन्छ जब तिमी संकल्प श्रेष्ठ एवं शक्तिशाली हुन्छ। सदा एक बाबाको अन्तमा
हराएर रहने छौ। तिमी यो आत्मिक नयन, आत्मिक स्वरूप दिव्य दर्पण बन्छ। यस्तो दिव्य
दर्पण बन्ने आत्माहरू नै अनेक आत्माहरूलाई आत्मिक स्वरूपको अनुभव गराउन सक्ने
सफलतामूर्त हुन्छन्।

स्लोगन:- निरन्तर ईश्वरीय सुखको अनुभव गर्ने आत्मा नै बेफिक्र बादशाह हो।